

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Et Priori S. Petri Matisconensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

64 Epistolarum Innocentij III.

Scriptum est super hoc in eundem serè modum uniuersis suffraganeis Cantuarien. Ecclesia.

VNIVERSIS CHRISTI fidelibus ad quos litera ista pervenerint.

Epist. 112. Meretricis ducere in uxorem, pium & meritorium est. In secunda Collectione & apud Gregor. Constitutio ista tribuitur Clementi III.

Inter opera caritatis quæ imitanda nobis auctoritate sacræ paginæ proponuntur, sicut evangelica testatur auctoritas, non minimum est errantem ab erroris sui semita revocare, ac præsertim mulieres voluptuosè viventes, & admittentes indifferenter quoslibet ad commercium carnis, ut castè vivant, ad legitimi thori consortium invitare. Hoc igitur attendentes, præsentium auctoritate statuimus ut omnibus qui publicas mulieres de lupanari extraxerint, & duxerint in uxores, quod agunt, in remissionem proficiat peccatorum. Datum Romæ apud sanctum Petrum tertio Kalend. Maij, pontificatus nostri anno primo.

ABBATI CLUNIACEN.

Epist. 113. Omnes alienationes Balmenis monachorum revocantur, & ipsi Abbati Cluniacensi subijciuntur.

Cum à nobis petitur &c. usque ad verbum illud assensu. Venditiones & alienationes quæ factæ sunt ab excommunicatis & rebellibus monachis Balmen. Ecclesiæ Cluniacen. apostolica auctoritate subjectis, irritas penitus nunciamus, districtius inhibentes ne quis eis sub prætextu cujuslibet obligationis aliquid credere, vel in aliquo obedire præsumat. Præterea feudatos, qui Balmen. Ecclesiæ fidelitatis juramento tenentur, ab illa fidelitate, quantum ad hoc ut monachos illos contra jurisdictionem Cluniacen. monasterij tueantur, decernimus absolutos. Volumus autem, atque præcipimus, ut tibi vel nunciis tuis fidelitas ab eisdem feudatis & obedientia debita nomine Balmen. monasterij impendatur. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum.

ARCHIEPISCOPO BISUNTIN. & suffraganeis ejus.

Epist. 114. Ut Cluniacensibus ad corrigendos Balmenes & subijciendos auxilio sint.

Cum Balmen. monasterium cum omnibus pertinentiis suis ex culpa & delicto monachorum ejusdem cœnobij Cluniacen. Ecclesiæ apostolica sit auctoritate subjectum, quia ejusdem monasterij monachi præceptis apostolicis inobedientes & Ecclesiæ Cluniacen. rebelles existunt, dilectis filiis Comitibus

& Baronibus per Bisuntin. provinciam constitutis dedimus nostris literis in mandatis, ut monachis ipsis rebellibus & excommunicatis exclusis, qui in terris eorum domos habent monasterio Balmen. subjectas, ipsas cum appenditiis suis à Cluniacen. Ecclesia faciant potestate sibi concessa pacificè possideri. Et super hoc venerabili fratri nostro Matisconen. Episcopo per scripta nostra mandavimus, ut Comites & Barones ipsos (si mandatum nostrum neglexerint adimplere) ad hoc per excommunicationis sententiam in personas, & interdicti in terras eorum de nostra fretus auctoritate, cessante appellatione, compellat. Quocirca fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus, quatenus sententiam, quam dictus Matisconen. Episcopus in Comites & Barones memoratos & terras eorundem tulerit, observetis, & faciatis appellatione remota per vestras dioceses inviolabiliter observari. Datum Romæ apud sanctum Petrum.

EPISCOPO ET PRIORI S. Petri Matisconensis.

Inauditam sævitiam Balmen. monachorum, quam olim in magistrum O. Ecclesiæ Rom. nuncium præsumperunt iidem monachi nequiter exercere, discretionem vestræ fore credimus non ignotam, cum ex ipsorum nequitia & pœna, quam exinde sustinuisse noscuntur, id jam pervenisse credamus ad exteras regiones. Sanè sacrosancta Romana Ecclesia, quæ Ecclesiarum omnium caput est & magistra, licet semper consueverit juxta Prophetam misericordiam & non judicium exercere, tamen quia ex offensa illorum honor prædictæ Ecclesiæ lædebat, maxime cum factum fuerit in aperto, ne aliis præberetur materia similia perpetrandi, & ipsi de impunitate possent quomodolibet gratulari, in ipsos juxta excessum eorum sententiam promulgavit. Cum enim Balmen. monasterium per fratres inibi congregatos odore bonæ opinionis & religionis decore florere debuerit; quia veterem hominem cum suis actibus sequebantur, in peccatis eorum diabolo suadente contabuit. unde tam in spiritualibus quàm temporalibus miserabiliter fuerat imminutum. Ceterum cum placuit altissimo ut tantis malis finem imponeret, & locum

Epist. 115. Eiusdem argumenti.

cum ipsum ad suum servitium misericorditer revocaret, facies eorundem fratrum implere ignominia voluit, ut per hoc suum nomen inquirerent, & ad viam rectitudinis inviti etiā * remanerent. Inde est quoddam felicitis recordationis Eugenius Papa prædecessor noster prædictum Balmen. monasterium cum omnibus pertinentiis suis Cluniacen. Eccle. subdidit, & ab ea in perpetuum statuit possidendum. quod tam ipse quam felicitis recordationis Urbanus & Celestinus prædecessores nostri privilegiorum suorum munimine confirmarunt. Verum quia ejusdem monasterij monachi venerabilis fratris nostri Bisuntin. Archiepiscopi, sicut dicitur, favore subnixi, præceptis apostolicis inobedientes & Ecclesie Cluniacen. rebelles existunt; discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus, atque præcipimus, quatenus prædictos monachos, si ad communionem vestram Cluniacen. Ecclesie obedire noluerint, auctoritate nostra nunciatis excommunicationis sententia subiacere, & faciatis tanquam excommunicatos ab omnibus arctius evitari. Vbertum insuper, & Leobaudum, & alios, si qui forte munus absolutionis obtinuerunt ab apostolica sede, atque Hay. dictum Priorem Iusanen. monasterij, quandiu Cluniacen. Ecclesie inobedientes extiterint, sublato appellationis obstaculo, ejusdem excommunicationis vinculo astringatis. Volumus præterea, si quid per eos contra dictorum privilegiorum tenorem in præjudicium Cluniacen. Eccle. à sede apostolica fuerit impetratum quomodolibet, nullius penitus existere firmitatis. Quod si ambo &c. tu frater Episcopo &c. Datum Romæ apud S. Petrum.

*PRÆPOSITO ET FRATRIBVS
S. Iuveni de Papiæ.*

Plerunque contingit ut intentionem suam ad inventionibus & suggestionibus falsis ita pallient petitores, quod auditor benevolus ad impendendum quod postulant seductus, fraudulentis persuasionibus inclinatur. Veruntamen apostolicæ sedis auctoritas, si quando taliter comperit se delusam, in auctorum pœnam fraudis & malitiæ suæ commenta retorquet, & illi paterno affectu provider in cujus gravamen credebantur & injuriam introduci. Hoc

autem ea ratione inducimus, quia vos receptis literis & precibus felicitis memorie Celestini Papæ prædecessoris nostri pro receptione dilecti filij Carneli Clerici, nuntium proprium ad ipsius præsentiam direxistis, falso ei per ipsum (ut apparet ex sequentibus) suggerentes quod Ecclesia vestra, tam onere paupertatis quam Clericorum numero prægravata, non sufficeret illum admittere, nec posset ei ullatenus providere. Cùmque per dilectum filium nostrum Hug. tt. sancti Martini Presbyrum Cardinalem, quem super hoc dederat auditorem, auditis gravaminibus, quibus vos premi falso idem nuntius asserbat, essetis ad tempus à iamdicti petitione Clerici benignius absoluti, vos in elusionem mandati sui sex in vestrum consortium admixistis; nec gravavi vos senarius numerus, quos ad interventum apost. sedis unius receptio irrationabiliter molestabat. Quia igitur ex hoc factis manifestè apparet quod contra preces apost. sedis doli & astutiæ clypeo vos armatis, nolumus quod absolutio memorata prædicti Clerici receptionem impediatur, quam fraudulenta falsaque suggestio procuravit; cùm omnino fuerit suggestioni vestrae contrarium quod per vos postmodum in sex Canonicorum receptione fecistis. Ideoque discretioni vestrae per apostol. scripta mandamus, atque præcipimus, quatenus iamdictum C. Clericum non obstante absolutione per surreptionem obtenta, ob reverentiam beati Petri & nostram, sublato cuiuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, in fratrem vestrum & Canonicum liberaliter assumatis; stallum in choro, locum in Capitulo, & beneficium sicut uni ex aliis Canonicis ei sine difficultate qualibet assignantes. Alioquin noveritis nos dilectis filiis magistris M. Præposito Canonicæ, Gualtero subdiacono nostro, Martino & Opizo Canonicis S. Michaëlis majoris Papien. nostris literis districtius injunxisse ut inquirant super præmissis diligentius veritatem; & si rem noverint ita esse, vos ad receptionem ejus & ad assignationem beneficij sublato appellationis obstaculo ecclesiastica districtione compellant, quoslibet, qui mandato apostol. se duxerint opponendos, eadem districtione compescentes. Non enim est verisimile quod tunc unius tantum receptio

* remanent.

Epist. 116.
Vt Carnelum
Clericum recipiant in Canoniam.